

Державна служба України з надзвичайних ситуацій

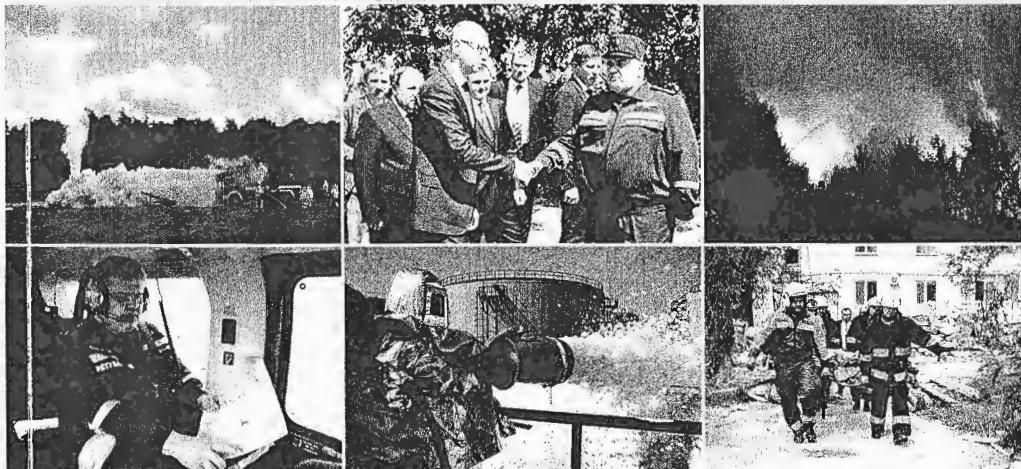
Інститут державного управління у сфері цивільного захисту

XIII Міжнародний виставковий форум “Технології захисту/ПожТех–2014”

МАТЕРІАЛИ

16 Всеукраїнської науково-практичної
конференції рятувальників

23-24 вересня 2014 року

Київ - 2014

Мовчан І.О., Васильев М.І. Забезпечення допустимого значення пожежного ризику для міста	198	Положенний В.В. Про підготовку особового складу пожежної охорони та персоналу на АЕС	240
Мукишнова Т.О., Савченко О.В., Демків А.М. Узагальнення наукової та науково-технічної інформації у сфері пожежної безпеки в енциклопедичному виданні «Пожежна безпека»	200	Полстянкин Р.М. Обеспечение качественной передачи информации в беспроводных системах связи в экстремальных ситуациях	242
Мурашкіна М.З. Антитерористична стратегія на прикладі безпекової політики сіла щодо Центральної Азії після подій 11 вересня 2001 року	201	Поспелов Б.Б., Шевченко Р.И. Анализ современных подходов к синтезу оптимального измерителя опасных факторов пожара с произвольной динамикой	244
Наклоцький Е.С., Чуб И.А. Повышение пожарной безопасности нефтехимических предприятий моделированием аварийных выбросов взрывоопасных газообразных веществ	204	Присяжнюк В.В., Кухарішин С.Д. Актуальність створення захисного одягу для рятувальників України	246
Негріенко С.В. Деякі питання організації управління та взаємодії під час ліквідації надзвичайних ситуацій, пов'язаних з несприятливими погодними умовами	205	Рак Ю.П., Бурак Н.Є. Управління інноваціями в проектах гармонізації транскордонних систем підготовки рятувальників в середовищі ІТ-технологій ...	247
Ніжник В.В., Сізиков О.О., Уханський Р.В., Мартюк Д.В. Сучасні підходи щодо вимог пожежної безпеки до об'єктів будівництва	207	Рак Ю.П., Малець І.О., Кобилкін Д.С. Управління комунікаціями в проектах впровадження системи 112	249
Нуяїзін В.М., Коваль К.О., Головін В.А. Довговічність вогнезахисних покріттів	209	Рак Ю.П., Устіловський Я.В. Управління проектами та програмами підвищення пожежної безпеки засобами літальних апаратів	251
Нуяїзін О.М., Поздєєв С.В., Нешпор О.В. Залежність межі вогнестійкості залізобетонних плит від дисперсії температур на їх обігрівальних поверхнях	211	Рощін Г.Г., Сличко І.Й., Мазуренко О.В. Досвід проведення міжнародних навчальних курсів з надання медичної допомоги постраждалим при хімічних інцидентах	253
Овсяннікова Я.О. Деякі питання щодо психологічної роботи з постраждалими дітьми в осередку надзвичайної ситуації	213	Рудаков С.В., Михалевич Б.П. Повышение пожарной безопасности атомных станций путем оценивания состояния изоляции кабельных изделий	255
Огурцов С.Ю., Крикун О.М. Розроблення алгоритму визначення стану нерухомості для склероного приладу безпеки пожежних	215	Савченко А.В. Охлаждение резервуаров с нефтепродуктами от теплового воздействия пожара	257
Оніщенко Н.В. Види втрат та їх вплив на постраждалих в умовах надзвичайної ситуації	217	Садковий В.П. Інноваційні механізми підготовки офіцерських кадрів в системі цивільного захисту України	258
Остапов К.М. Аналіз сучасних методів виявлення пожеж за даними супутникового угруповання NOAA	219	Свирідов В.А., Якіменко М.Л. Проблемні питання щодо рятування постраждалих на воді	261
Пархоменко Т.В., Черненко О.М. Соціально-психологічні особливості ділового спілкування в практичній сфері різних форм діяльності	221	Семичаєвський С.В. Пожежна навантажа у типовому машинному залі АЕС (ТЕС)	263
Пашковский П.С., Зинченко И.Н., Брюм В.З. Расчет параметров подземного пожара по данным мониторинга	223	Середа Ю.І. Дослідження професійно-особистісних якостей психолога ДСНС України	265
Пашковский П.С., Нефтибай Г.И., Чайковская Э.Г. Специальный манометр для применения в экстремальных газовых и климатических условиях угольных шахт	224	Середа Ю.П. Організація управління напрямом роботи навчально-методичних центрів у підготовці керівного складу та фахівців, діяльність яких пов'язана з організацією і здійсненням заходів з питань цивільного захисту	266
Переверзін Ю.П., Шойко В.А. Підготовка населення за місцем проживання до дій в надзвичайних ситуаціях	225	Сидоренко В.Л., Азаров С.І., Єременко С.А., Бикова О.В., Пруський А.В. Моделювання імовірнісних характеристик пожежних (техногенних) ризиків	268
Перепелятніков Г.П., Кащан Г.М. Планування заходів захисту в умовах радіаційної аварії	227	Сичевський М.І., Паснак І.В., Попович В.В. Аналіз сумісності та комплексності протипожежного та аварійно-рятувального обладнання для ліквідації хімічних та радіаційних аварій	270
Перехрест Ю.Н. Сравнительная оценка двух методов определения утечек воздуха через изолированный пожарный участок	229	Скідан М.А. До питання домедичної підготовки рятувальників	272
Побідаш А.Ю. Психологічні особливості професійного становлення пожежників-рятувальників	230	Скоробогатов Ю.А., Федоренко Я.А. Особливості мотиваційної стійкості пожежників-рятувників	274
Поздєєв С.В., Некора О.В., Горбаченко Я.В., Кропива М.О. Дослідження обутівлювання вогнезахисних дерев'яних балок при вогневій дії під час пожежі	232	Смірнова О.М. Механізми державного регулювання, як інструменти регулюючого впливу (на прикладі психологічної складової цивільного захисту)	276
Поздєєв С.В., Огрош Ю.А., Шілець С.Д., Федченко І.Г. Перевірка адекватності результатів визначення меж вогнестійкості стінових елементів експериментально-розрахунковим методом	233	Смотр О.О. Застосування інформаційних систем управління в організації процесу ліквідації лісових пожеж	278
Поздєєв С.В., Шілець С.Д., Нешпор О.В., Федченко І.Г. Метод інтерпретації вогневих випробувань несучих стін для оцінки їх вогнестійкості	236	Стась С.В., Биченко С.М., Колесніков Д.В. Гідрравлічні струмені низького тиску	280
Покалик В.М., Самойленко Л.С. Структура готовності фахівців пожежно-рятувальних підрозділів до професійної діяльності	238	Стрюк М.І. Перший досвід запровадження психофізіологічної експертизи особового складу служби цивільного захисту	282

Список літератури

1. Тесля Ю.Н. Введение в информатику природы: Монография. – К.:Маклаут, 2010. – 255 с.

2. Рак Ю.П., Черкаський М.В., Рак О.Ю. Інформаційні моделі та Sh-алгоритми підготовки сучасного професіонала-рятувника: проектно-політологічний підхід // Східно-європейський журнал передових технологій, Харків, 2013, № 1/10 (61) - С. 142-145.

3. Бурак Н.Є., Рак Ю.П. Управління проектом підготовки і навчання кібер-рятувальника: компетентнісний підхід / Вісник Львівського державного університету безпеки життедіяльності – Львів, 2013. – №8 – С. 55-60.

4. Ярошенко Ф.А., Бушуев С.Д., Танака Х. Управление инновационными проектами и программами на основе системы знаний Р2М: Монография. – К.: 2011. 263с.

5. Бурак Н.Є., Рак Ю.П. Модель управління проектом підготовки професіонала-рятувальника в середовищі IT-технологій / Стан та перспективи розвитку соціально-економічних систем в епоху економіки знань : зб. матер. III міжнар. наук.-практ. конф. студ., аспірантів, та мол. вчених, м. Луганськ, Україна. – Луганськ: Вид-во СНУ ім. В.Даля, 2014. – С.27-31.

Рак Ю.П., Малець І.О., Кобилкін Д.С.

УПРАВЛІННЯ КОМУНІКАЦІЯМИ В ПРОЕКТАХ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ 112

Система 112 – чергово-диспетчерська система екстреної допомоги населенню за єдиним безкоштовним телефонним номером виклику [1]. Вперше проект Системи 112 був реалізований у США в середині ХХ століття з єдиним телефонним номером виклику 911, а в 1991 році виник європейський аналог за номером 112. Реалізація проекту Системи 112 в Україні почалася з прийняттям курсу на євроінтеграцію країни, оскільки реалізація такого проекту є однією з вимог країн до вступу до Європейського союзу (ЄС). Активна фаза реалізації проекту створення Системи в Україні припадає на час підготовки України до проведення Чемпіонату Європи з футболу Євро – 2012.

Для реалізації проекту було розроблено та прийнято законодавчу базу яка включає в себе: Закон України “Про систему екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112” від 13 березня 2012 року № 4499-VI, “Про професійний розвиток працівників” від 5 липня 2012 року № 5067-VI, постанову Кабінету Міністрів України “Про порядок функціонування системи екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112” від 17 жовтня 2012 року № 1031, Положення про професійне навчання працівників на виробництві, затвердженим спільним наказом Міністерства праці та соціальної політики України, Міністерства освіти і науки України від 26 березня 2001 року № 127/151 та іншими нормативно правовими актами.

Успішна підготовка та практична реалізація проекту впровадження Система 112 на регіональному рівні залежить від причинно-наслідкових

зв'язків визначених на рівнях, що гармонізують взаємодію між транснаціональними і транскордонними проектами і програмами та станом функціонування інформаційно-комунікаційних систем і технологій [2].

Практика європейських та світових країн вказує на визначальну роль комунікативних технологій при реалізації проектів в різних регіонах, що характеризуються різними рівнями досягнень техніки і технологій та компетентності команд-учасників процесу, які знаходяться один від одного на віддалених територіях.

Для забезпечення умов ефективного управління проектами впровадження Системи 112 на території України розроблено та проведено аналіз інструментальних засобів, механізмів та методів управління комунікаціями, що характеризують взаємопов'язані процеси на причинно-наслідковому рівні.

Проведений аналіз показав, що існуючі системи управління комунікаціями не дозволяють отримувати достовірну інформацію на рівнях мікро - та макропроектуванні, а тому необхідно впроваджувати дієві модулі та семантико - ефективні комунікаційні системи.

Такий підхід знівелює протиріччя між учасниками проекту, забезпечить умови проактивного управління і семантично-мережеву гармонізацію комунікаційних процесів та інноваційності в проектах. До таких інноваційних проектів слід віднести такі, діяльність яких носить більш завадостійкий характер, як проекти, основані на децентралізованому управлінні з дублюванням функцій.

Такі проекти комунікаційних систем достатньо ефективні як з функціональної, так і з економічної точки зору, тому вони успішно використовуються в більшості країн Європейського союзу.

Аналіз організаційних рішень, що мали місце при створенні проектів із використанням «децентралізованих» систем 112 у країнах Євросоюзу, дозволяє визначити дві моделі таких систем [3]:

а) «децентралізована» система проекту під керівництвом окремого міжвідомчого органу управління, яка базується на єдиній підсистемі (ресурсах) обробки екстреного виклику та здійснює інформаційну координацію ресурсів надання екстреної допомоги, що залишаються у повному підпорядкуванні своїх відомств (Болгарія, Румунія, Іспанія, Великобританія);

б) «децентралізована» система, яка базується на єдиній підсистемі (ресурсах) обробки екстреного виклику, здійснює інформаційну координацію відомчих ресурсів надання екстреної допомоги та функціонує під керівництвом органу управління однієї з екстрених служб – поліції, пожежно-рятувальної служби, швидкої допомоги (Чехія, Литва, Франція, Німеччина, Австрія, Угорщина) або міністерства оборони (Словенія).

Слід зазначити, що процес створення проекту «децентралізованої» системи за варіантом а) є більш тривалим та затратним, оскільки передбачає створення нового органу управління системою (державної служби), виділення або будівництва окремих пунктів управління, а також значного вдосконалення законодавчої нормативно-правової бази (створення нової нормативно-правової бази для органу управління Системи 112 та корегування нормативних

документів екстрених служб).

Отже оцінюючи лише коефіцієнт ефективності, ані варіант а), ані варіант б) не поступаються один іншому, проте у співвідношенні «ефективність – вартість – термін впровадження» найбільш оптимальним є проект із використанням децентралізованої системи, який базується на єдиній підсистемі (ресурсах) обробки екстреного виклику, здійснює інформаційно-комунікаційну координацію відомчих ресурсів надання екстреної допомоги та функціонує під керівництвом органу управління однієї з екстрених служб.

Список літератури

1. Закон України «Про систему екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112». Закон України від 13.03.2012 № 4499-VI.
2. Креативные технологии управления проектами и программами : Монография/ Бушуев С.Д., Бушуева Н.С., Барабаев И.А., Яковенко В.Б., Гриша Е.В., Дзюба С.В., Войтенко А.С. – К. : “Саммит-Книга”, 2010. – 768 с.
3. Створення в Україні Системи 112 – ще один крок до євроінтеграції : Третьяков В. – К. : “Security.UA”, 2012. – 57-59 с.

Рак Ю.П., Устіловський Я.В.

УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ ТА ПРОГРАМАМИ ПІДВИЩЕННЯ ПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ ЗАСОБАМИ ЛІТАЛЬНИХ АПАРАТІВ

Складна динаміка розвитку лісових пожеж в Україні створює додатковий вплив на техногенне навантаження і вимагає залучення значних ресурсів щодо покращення стану пожежної безпеки.

Крім того територія країни характеризується доволі значною віддаленістю від пожежно-рятувальних підрозділів, складною рельєфною структурою, низькою якістю автомобільних доріг, недостатнім фінансуванням тощо. Використання літальних апаратів вимагає значних фінансових витрат, а тому успіх реалізації таких проектів досягається шляхом розробки напрямків мінімізації фінансових витрат.

Одним із напрямів здатних забезпечити умови мінімізації вартості процесів управління є створення уніфікованої системи підтримки прийняття проектних рішень на основі побудови дерева цілей інформаційного забезпечення в проектах і програмах, які реалізуються при використанні літальних апаратів [1,2]. В основу дерева цілей закладено інформаційний ресурс та вказано шляхи оперативного доступу до відповідних баз даних та знань, що дозволить забезпечити доступ стейххолдером проекту, у відповідності до місії та цілей проектів та програм визначити та класифікувати відомі системи управління і системи управління які вимагають розробки.